

(NE)ZNÁMÝ KLENOT ČESKÉ KULTURY

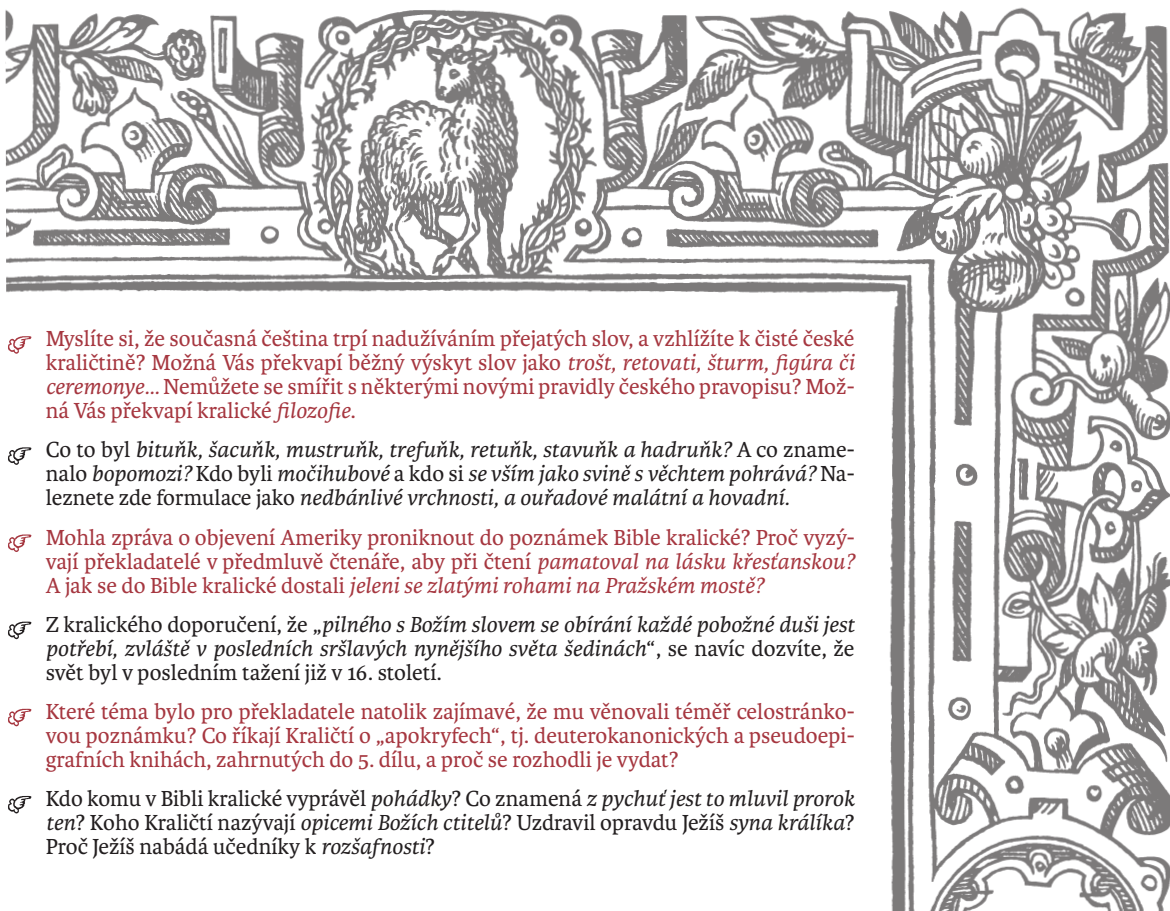
BIBLE KRALICKÁ je vrcholným překladatelským dílem 16. století a ve svém původním vydání (1579–1594) byla i mimořádným dílem knižtiskařským. Teologové jednoty bratrské jedinečným způsobem skloubili svou hlubokou zbožnost, odvahu pro nové tlumočení biblické zvěsti a vynikající cit pro český jazyk. Při své práci vycházeli z původních textů a podařilo se jim nově přetlumočit biblickou zvěst do podoby, která ani dnes neztrácí na své přímočarosti a jazykovém půvabu. Kralický překlad významně ovlivnil nejen českou biblickou teologii, ale i pozdější české překlady a v podstatné míře také vývoj českého spisovného jazyka a jeho pravopisu.

Toto první kompletní vydání s původními poznámkami a v jednom svazku se vyznačuje moderní a dobře čitelnou grafickou úpravou, která se snaží navázat na vysokou typografickou kvalitu původního tisku a zprostředkovat ji dnešním čtenářům. Cílem edice je rovněž představit v transkripci současnému čtenáři kompletní text *Šestidílků* tak, aby byly zachovány všechny podstatné jazykové vlastnosti původního tisku při respektování současné bohemistické ediční praxe. Publikovaný text zachovává některé jazykové zvláštnosti a odchylky od dnešního i dobového úzu, které byly v pozdějších edicích často odstraněny. Podává tak velmi zajímavé svědectví o češtině, která se později v době národního obrození stala východiskem pro novodobý spisovný český jazyk. Publikace původních poznámek i nová možnost porovnání hlavního biblického textu kralické *Šestidílků* a jednodílného vydání z r. 1613 tak nabízejí unikátní příležitost nahlédnout přímo do dílny kralických bratří.

Běžná vydání Bible kralické podávají text až jejího 3. vydání z roku 1613 v novodobé úpravě z 19. století. Poprvé však vyšla Bible kralická v šesti svazcích, vydávaných postupně mezi lety 1579 až 1594.

„K vydání úplné biblí kralické šesti-dílné t. textu spolu s všemi výklady, se pro velikou toho nákladnost dosud nikdo neodhodlal, a sotva kdy kdo odváží.“
(Josef Kostomlatský, předmluva k vydání starozákonních poznámek v roce 1885)

Víte, že jezuitský kněz, kazatel, jazykovědec a překladatel katolické Svatováclavské bible Matěj Václav Šteyer (1630–1692) o jazykových kvalitách Bible kralické píše, že „způsob jejího Písma nemůže se než nad míru chváliti ... a hoden jest, aby všickni školní mistrové poručili svým Učedníkům jej míti, bedlivě čísti, a podlé něho psáti se učiti“?

- ☞ Myslíte si, že současná čeština trpí nadužíváním přejatých slov, a vzhlížíte k čisté české kraličtině? Možná Vás překvapí běžný výskyt slov jako *trošt*, *retovati*, *šturm*, *figúra* či *ceremonie*... Nemůžete se smířit s některými novými pravidly českého pravopisu? Možná Vás překvapí kralické *filozofie*.
- ☞ Co to byl *bituňk*, *šacuňk*, *mustruňk*, *trěfuňk*, *retuňk*, *stavuňk* a *hadruňk*? A co znamenalo *bopomozi*? Kdo byli *močihubové* a kdo si *se všim jako svině s věchtem pohrává*? Naleznete zde formulace jako *nedbálnivé vrchnosti*, a *ouřadové malátní* a *hovadní*.
- ☞ Mohla zpráva o objevení Ameriky proniknout do poznámek Bible kralické? Proč vyzývají překladatelé v předmluvě čtenáře, aby při čtení *pamatoval na lásku křesťanskou*? A jak se do Bible kralické dostali *jeleni se zlatými rohami na Pražském mostě*?
- ☞ Z kralického doporučení, že „*pilného s Božím slovem se obírání každé pobožné duši jest potřebí, zvláště v posledních sršlavých nynějšího světa šedinách*“, se navíc dozvíte, že svět byl v posledním tažení již v 16. století.
- ☞ Které téma bylo pro překladatele natolik zajímavé, že mu věnovali téměř celostránkovou poznámku? Co říkají Kraličtí o „*apokryfech*“, tj. deuterokanonických a pseudoepigrafických knihách, zahrnutých do 5. dílu, a proč se rozhodli je vydat?
- ☞ Kdo komu v Bibli kralické vyprávěl *pohádky*? Co znamená *z pychut jest to mluvil prorok ten*? Koho Kraličtí nazývají *opicemi Božích ctitelů*? Uzdravil opravdu Ježíš *syna králíka*? Proč Ježíš nabádá učedníky k *rozšafnosti*?

BIBLE KRALICKÁ ŠESTIDÍLNÁ

Bible kralická bez poznámek je známa mnoha generacím čtenářů. První vydání Bible kralické však bylo šestidílné a vynikalo rozsáhlým výkladovým a poznámkovým aparátem. Ten byl dosud pro většinu čtenářů neznámý a nedostupný, přestože je v něm uloženo mimořádné historické, bohemistické i teologické dědictví.

První kompletní vydání v jednom svazku, včetně původních poznámek, 2816 stran, formát 167 × 235 mm

B ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST

Základní verze

Pevná vazba, umělá kůže, dvoubarevný tisk, orientační výřezy.

BĚŽNÁ CENA

1980 Kč

SLEVA

40 %

PŘEDOBJEDNÁVKOVÁ CENA

1180 Kč

Luxusní verze v krabičce

Pevná vazba, pravá kůže, dvoubarevný tisk, orientační výřezy, stříbrná ořízka, krabička – etuje. Vydáváme omezený počet, zájemci si mohou knihu pouze zarezervovat.

BĚŽNÁ CENA

2480 Kč

SLEVA

10 %

PRODEJNÍ CENA V ČBS

2232 Kč

OBJEDNÁVKOVÝ FORMULÁŘ

Ceny platí pro objednávky do 10. 11. 2014. Předpokládané datum expedice prvních objednávek je konec listopadu. Objednávky vyřizujeme podle pořadí, v jakém došly.

Objednáváme kusů Bible kralické šestidílné – **základní verze, umělá kůže**

Rezervujeme kusů Bible kralické šestidílné – **luxusní verze, pravá kůže**

Způsob odběru **osobně** v Domě Bible (Náhorní 12, Praha 8 – Kobylisy)

(označte křížkem zvolenou možnost)

na dobírku (při odběru je nutné připočítat poštovné 100 Kč, při nákupu nad 3000 Kč je poštovné zdarma)

Fakturační adresa

Jméno/název sboru

Ulice a číslo

PSČ a město

Doručovací adresa (pokud je jiná než fakturační)

Jméno/název sboru

Ulice a číslo

PSČ a město

Zodpovědná osoba

Jméno

Telefon

E-mail

Datum

Podpis

Přijímáme pouze písemné objednávky poštou, mailem nebo vyplněním objednávkového formuláře přímo na webové stránce www.dumbible.cz do 10. listopadu 2014.

Česká biblická společnost – obchodní oddělení, Náhorní 12, Praha 8 – Kobylisy, 182 00, E-mail: obchod@dumbible.cz

Druhá Epištola k Koryntům svatého Pavla Apoštola

Moderní,
dobře čitelná
sazba s původními
grafickými prvky

Ukázka sazby
1:1

Apoštol v Epištole této, k obměkčení prvního listu, a pro vzdělání k sobě důvěrnosti, i napomenutí Koryntských ku povinnosti jejich, předkládá jim věci dvoje, vztahující se k osobě

I. Jeho: a tu se očistuje z toho čímž od falešných Apoštolů i jiných pomluvačů zmažán byl, z strany svého

II. Jejich: kdežto v důvěrnosti jich k sobě poněkud vzdělav, řeč k nim obrací, v nížto

1. Života, že totiž nemá souzen býti za nějakého,	2. Uřadu, že totiž nemá jmín býti	1. Života, že totiž nemá souzen býti za nějakého,	1. Buřiče, ačkoli jej nejedna pokušení potkávají.	2. Nepravdomluvného, poněvadž k nim podlé přípovědi přijíti nemohl.	Kap. 1.
		1. Života, že totiž nemá souzen býti za nějakého,	1. Buřiče, ačkoli jej nejedna pokušení potkávají.	2. Nepravdomluvného, poněvadž k nim podlé přípovědi přijíti nemohl.	
1. Napomínání jich k konání povinností, vztahujících se,	2. K bližním, totiž aby,	1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Za tyрана, pro vyloučení toho hříšníka: čehož příčiny slušně ukazuje, a za něho se přimlouvá.	2. Za toho kterýž by slovo Boží falšoval. Přičemž své přísluhování k důvěrnému jeho přijetí, a zahanbení falešných Apoštolů, vysoce zveličuje, a nejedna potěšení utištěným, zvláště služebníkům Cirkve předkládá.	Kap. 2.3.4.5.
		1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Za tyрана, pro vyloučení toho hříšníka: čehož příčiny slušně ukazuje, a za něho se přimlouvá.	2. Za toho kterýž by slovo Boží falšoval. Přičemž své přísluhování k důvěrnému jeho přijetí, a zahanbení falešných Apoštolů, vysoce zveličuje, a nejedna potěšení utištěným, zvláště služebníkům Cirkve předkládá.	
2. Domlouvá jim že		1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Sobě milosti od Boha učiněné draze vážili.	2. Hříchů, a zvláště tovaryšení s modláři se vystříhali.	Kap. 6.
		1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Sobě milosti od Boha učiněné draze vážili.	2. Hříchů, a zvláště tovaryšení s modláři se vystříhali.	
		1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Služebníky k sobě vyslané, i jeho vděčně přijali: přičemž mnohého ovoce, svatého pokání dotýká.	2. Na chudé lidi zbirku neb Almuznu začatou, štědrě vykonali.	Kap. 7.8.9.
		1. K jejich svědomí, totiž aby,	1. Služebníky k sobě vyslané, i jeho vděčně přijali: přičemž mnohého ovoce, svatého pokání dotýká.	2. Na chudé lidi zbirku neb Almuznu začatou, štědrě vykonali.	
		1. Falešné Apoštoly sobě oblibovali, a je velebili: jeho pak zlehčovali. Pročež navrátiv se k začaté řeči, opět z nejděných nářků se vyvozuje, a falešné učitele, zveličováním svých věcí velikých a jejich věcí jimiž se honosili, zlehčováním, velice zahanbuje.	1. Falešné Apoštoly sobě oblibovali, a je velebili: jeho pak zlehčovali. Pročež navrátiv se k začaté řeči, opět z nejděných nářků se vyvozuje, a falešné učitele, zveličováním svých věcí velikých a jejich věcí jimiž se honosili, zlehčováním, velice zahanbuje.	2. Že nejedněmi hříchy se zpržňovali: pročež o svém příchodu jim zaslíbení čině, s pohrůzkou jich k ctnostem napomíná, a od hříchů vystříhá, od verše 14. Kap. 12. až do konce Epištole, kterouž pozdravením a modlitbou zavírá.	Kap. 10.11.12.13.
		1. Falešné Apoštoly sobě oblibovali, a je velebili: jeho pak zlehčovali. Pročež navrátiv se k začaté řeči, opět z nejděných nářků se vyvozuje, a falešné učitele, zveličováním svých věcí velikých a jejich věcí jimiž se honosili, zlehčováním, velice zahanbuje.	1. Falešné Apoštoly sobě oblibovali, a je velebili: jeho pak zlehčovali. Pročež navrátiv se k začaté řeči, opět z nejděných nářků se vyvozuje, a falešné učitele, zveličováním svých věcí velikých a jejich věcí jimiž se honosili, zlehčováním, velice zahanbuje.	2. Že nejedněmi hříchy se zpržňovali: pročež o svém příchodu jim zaslíbení čině, s pohrůzkou jich k ctnostem napomíná, a od hříchů vystříhá, od verše 14. Kap. 12. až do konce Epištole, kterouž pozdravením a modlitbou zavírá.	

Má Kapitol 13.

I. Podpis a nápis Epištole, v němž se pokládají,
Jedno, Osoby dvoje,

1. Od kterých jest psaná,
2. Kterým jest psaná,
1. Koryntským.
2. Všechněm jiným, skrze víru posvěceným.

† 1K 1.a.3;
Ga 1.a.3;
Ef 1.a.2;
1Pt 1.a.2.

Druhé, Pozdravení, v němž Apoštol žádá Koryntským,
1. Milosti Otce nebeského.

2. Pokoje Krystem způsobeného.

II. Přístup Epištole, v němž se začíná obrana svatého Pavla proti těm kteříž mu,

Jedno častá pokušení jeho, jako by nějaký buřič byl, odrhali: což on smítá,

1. Vypravováním naproti tomu o svých potěšeních.

† Níž 7.b.6.

Kdo jej těší?
‡ Kdy? K jakému cíli? Podobně o Krystu.
Žd 2.d.18.

2. Původem těch pokušení, proti nimž opět staví hojná potěšení.

3. Užitek těch pokušení, i v nich potěšení sobě od Boha udělených.

† Druhé, z nestálosti v řeči jej vinnili, proto že podlé své přípovědi k nim nepřišel. Pročež on, Jedno, toho že mu ta věc k klamu nemá přičítána býti dokazuje.

1. Připomínáním svého pokušení pro něž přijíti nemohl: o němž vypravuje.
† Kde naň přišlo?

KAPITOLA I.

Pozdravím Koryntských, 3. a Pánu Bohu z ustavičné jeho ochrany poděkovav, 8. o svých pokušeních jim vypravuje, 12. a upřímost svou proti pomluvačům osvědčuje.

1 Pavel Apoštol Ježíše Krysta ^askrze vůli Boží, a Tymoteus bratr, ^bCírkvi Boží ^ckteráž jest v Koryntu, se všemi Svatými ^dkteríž jsou ve vsi Achaii ^e.

2 † Milost ^fvám a pokoje ^god Boha Otce našeho, a Pána Jezukrysta.

3 ^hPožehnaný Bůh a Otec ⁱPána našeho Jezukrysta, Otec milosrdenství ^k, a Bůh všelikého potěšení ^l,

4 ^mKterýž ⁿtěší nás ^ove všelikém ^pssouzení našem: abychom ^qi my mohli potěšovatí těch ^rkteríž by byli v jakémkoli ssouzení, ^sa to tím potěšením, kterýmž ^ti my potěšení sme od Boha.

5 Nebo jakož se rozhojňují utrpení Krystova ^una nás: tak skrze Krysta rozhojňuje se i potěšení naše.

6 Nebo budto že ssouzení sme, pro vaše potěšení ^va spasení ^wssouzení sme, (kteréž se působí ^xs, v snášení týchž trápení, kteréž i my trpíme:) budto že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení ^ypotěšování býváme, a naděje naše pevná jest o vás ^z,

7 † Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak také i potěšení ^{aa}.

8 Nechcemeť zajisté abyste nevěděli bratři, o ssouzení našem kteréž sme měli v ^{ab}Azii ^{ac}, že sme

štol z druhého nářku se vyvozuje, t. že není v řeči nestálý a lehkomyšlný. ^{ad} Slyší to někteří na ono ssouzení skrze Demetria vzniklé: (Sk 19.e.23.) ale rozuměti, že o nějakém hroznějším ještě pokušení tuto zmínku Apoštol činí, jehož však svatý Lukáš nevyписuje. (viz 1K 15.d.32.)

a z milosti.

b Zboru.

c t. kteréž jest od Boha vyvolená, i od něho kázáním svatého Evangelium shromážděná.

d t. skrze víru v Krysta očistěnými a Duchem jeho posvěcenými. (1K 6.c.11.)

e t. v té krajině v níž jest město Koryntus.

f t. kteréž hříchy lidské příkrývá, a s Bohem míří. (Ř 1.b.7.)

g t. všecko časné i věčné dobré skrze Krysta smířením zaslíbené. (Podobně Ř 1.b.7.)

h dobrořečený: t. vši cti a chvály hodný. (Podobně Ef 1.a.3; 1Pt 1.a.3.)

Tuto pak Apoštol svozuje z sebe první nářek, t. že není buřič, aby proti sobě svou netrefností (jakž tím mazán byl) pokušení vzbuzovati měl.

i t. kterýž jest Otcem Pána našeho Ježíše Krysta.

k t. nejmilosrdnější, jakožto studnice plná milosti.

l t. původ a dárce.

m potěšující.

n pokušení, zarmoucení: tak níž.

o t. buď kteréž my pro jméno Krystovo podnikáme, buď kteréž Krystus hlava naše v nás oudech svých snaší. (Za 2.c.8; Sk 9.a.4; Ř 8.c.17.)

p v nás.

q t. abyste se naším příkladem těšiti mohli, jestliže by vás podobní zámťkové potkávali. Podobně Krystus Apoštoly příkladem Proků, a svatý Pavel příkladem Krystovým, své posluchače teší. (Mt 5.b.12; Žd 12.a.2.3.)

r t. abychom je vám v známost uvedli, a vy jako na nohy příkladem naším postaveni jsouce, abyste k němu ochotně chvátili. (Podobně Žd 13.a.7.)

s t. k němuž se po uzke cestě a těsnou branou přichází. (Mt 7.b.17.)

Nebo ačkoli samou pouhou milostí Boží skrze víru spaseni býváme, (Ef 2.a.8.) a však musíme tou cestou kterouž Bůh vyměřil, t. skrze činění pokání, a rozličné zámťky, do království Božího vjíti. (Sk 14.d.22; Ř 8.c.18; 2Tm 2.b.11. Podobně níž 4.d.17.)

t t. že v dobrém setrváte, a odplatu věčného života vezmete.

u t. účastni budete. Tuto Apoštol z druhého nářku se vyvozuje, t. že není v řeči nestálý a lehkomyšlný. ^{ad} Slyší to někteří na ono ssouzení skrze Demetria vzniklé: (Sk 19.e.23.) ale rozuměti, že o nějakém hroznějším ještě pokušení tuto zmínku Apoštol činí, jehož však svatý Lukáš nevyписuje. (viz 1K 15.d.32.)